

det dog skal blive brugbart, og at det i hvert Fald i Brugbarhed skal staae over denne Lov. Rigtignok kan jeg ikke skaffe Amtmandens Betænkning derved, og det er rigtignok en Mangel derved, men dersom man ikke kan finde sig i den, maa man jo strax vise ethvert saadant Forslag tilbage (Ja!).

Cultusministeren: De Indvendinger, som ere glorte imod dette til Forhandling foreliggende Forslag, og som ere fremførte mod Hensigtsmæssigheden af de deri foretagne Bestemmelser, skal jeg overlade Andre at imødegaae. Heller ikke skal jeg dvæle ved Betragtningen af, om der førend dette Lovforslags Forelæggelse først burde have været ordnet andre Forhold paa Færverne; men der er to Bemærkninger, som jeg ifølge den Plads, jeg her staaer paa, troer med Bestemthed at burde udtale i Anledning hvad der ganske nyligt er ytret. Den ene er den, at det ikke kan beroe paa et blot Duffe hos Befolkningen i visse Dele af Danmarks Rige, om de ville deeltage i Danmarks constitutionelle Rigsdag eller ikke (Hør! Hør!). Hvilke Hensyn der iøvrigt kunde være at tage til Duffen, skal jeg her ikke opholde mig ved; men imod den Sætning, at nogen enkelt Landsdeel efter sit eget Duffe kunde bestemme sit Forhold til Danmarks Rige, maa jeg nedlægge en Protest (Ja!). Det Andet, hvorimod jeg maa nedlægge en lige saa bestemt Protest, det er den Ytring eller den Antydning af, at man, ved at indrømme Beboerne af visse Landsdele Afgang til den danske Rigsdag, i mindste Maade skulde ville udslette eller bidrage til Udsettelsen af, hvad der er disse Landsdele eiendommeligt (Hør!). Der skal kun den Udjevning finde Sted, som i Grundlovens Indledning er forudsat, mellem Forholdet til Danmarks Rige og mellem hvad der tilkommer og er tilfagt enkelte Dele af Danmarks Rige som en Særegenhed. Der er i saa Henseende stor Forskiel mellem de enkelte Landsdele. Jeg haaber, at man vil vogte sig for at afgjøre visse store Spørgsmaal under denne forholdsvis mindre betydelige Sag eller kaste Noget ind i Debatten, som kunde antyde en saadan Afgjørelse, og derfor skal jeg indskrænke mig til den Protest, som jeg har nedlagt.

Nøe: Den Sætning har jeg slet ikke hørt

udtale, at nogen Landsdeel skulde have Ret til at protestere mod Deelagtigheden i den sælles Statsvirksomhed; men den Sætning vil jeg tillade mig at opstille, eller troer jeg ibel mindste at være rigtig, at enhver Landsdeel maa være berettiget til at udtale sig over, paa hvad Maade en saadan Deelagtighed skal indtræde; og i denne Retning finder jeg da ogsaa, at der skeer en Tilfædsættelse med Hensyn til Færverne, naar vi ville paatage os at give Lov for det Forsle om den Maade, hvorpaa Repræsentationen skal fremkomme, og for det Andet om, hvorledes den skal være bestaaende. Det er i det Hele et Punkt, hvorom vi, som om saa mange andre Forhold med Hensyn til fjerne Landsdele, som vi jo desværre ere affaarne fra, — ikke kunne have nogen fuldgylbig Mening, før vi høre Beboerne. Sæt f. Ex., at der er meget vigtige Anliggender paa Færverne, som bevæge Stemningen for og imod sig, og hvort Færingerne selv finde det rigtigt, at en saa fuldstændig Repræsentation kommer istand, at Meningerne kunde udtale sig for og imod, dette vilde jo da ikke kunne skee derved, at en enkelt Repræsentant kommer ind i Folkethinget; vi kunne altsaa ikke engang dømme om, hvorvidt det er rigtigt, at Færverne faae een eller to Repræsentanter i Folkethinget. Hvis nu det hele Forslag havde havt Hastværk, vilde jeg ogsaa stemme for det. Men det kan det aldeles ikke have; thi havde dette været Tilfældet, maatte der være fremkommet idermindste Noget i Form af et Duffe fra Beboerne selv, om at ile med at skaffe denne Repræsentation tilveie. Men der er ikke engang en Petition, som foreligger i denne Retning; der er ikke fremkommet nogenformelst Udtalelse fra Beboernes Side om, at de ønske en Repræsentation; og at der iles med at give dem denne Andeel i Repræsentationen her, før de selv have ytret om, at og hvorledes de ønskede sig en saadan, forekommer mig ikke rigtigt. Jeg vilde f. Ex. finde det meget naturligt, ja antageligt, om en særskilt Forsamling, der først kom til at udtale sig om denne Gjenstand, vilde sige: vi ønske ikke, som vi hverken heller kunne eller ville, at udelukkes fra den danske Rigsdag, men samtidsigt ønske vi sikret os provindstille